

Турцы кои носѣхъ на главѣ высокы кѣпацы (зюмрета) чѣрни, щото кѣту минувахъ отъ нѣкое си мало нѣзко мѣсто трѣбаше да ся на-
вождать на доло. Тѣи въ время мира минувахъ отъ Азіѣ въ Българіѣ
множество полкове и ся свѣтахъ отъ града въ градъ, и отъ
село въ села по години, мажъ бѣдны Българи. Тѣи сѣществу-
вахъ еще до 1828. въ тогдашны бой съ Русіѣ. Султанъ Махмудъ
гъ махна и тѣхъ. *Гл. 192.* Тука ходи дѣли Димо Дѣли Димо куру-
жія. *Д. 33, 8—9.* Тога се здадела незнаена дѣліа Со сива идица,
личенъ свѣти Георги. *М. 31.* Бегай, бегай незнаена дѣліо, Не зборви
ми, не пукви ми сѣрце. *ib. 65.* Слечи твое силно 'уба'о руво, И а него
да си го облекамъ, Страшенъ дѣліа да имъ сѣ гледамъ. *ib. 101.* Кадіа
пашинъ дѣліа. *ib. 508.* Зажени ся Стоянъ харенъ юнакъ, Та заиска
дѣли Магдалена. *ib. 659.* Калпаци имъ като на дѣліе, Коне-те имъ
като на спяхіе. *ib.* Войводо, крѣвникъ дѣлію! *З. 206.* *Ср. подъ сл.*
зюмре оджаги, дѣшъ-хака.

Дѣли-баши **Дѣли-баша** **Дѣли-башинъ** (*déliler, s. pl. Bra-
ves, corps de cavalerie légère*) с. м. всадникъ азіатской кавалеріи, на-
значаемый въ тѣлохранители военныхъ сановниковъ: До еденъ ми
ги изсѣче, Двѣстѣ ми руси казаки, Триста ми дѣли-башинъ. *Д. 19, 84—86.*
Нокѣ стана млада Марко'нца, До рамена глава му пресече; Утро само
кога сѣ осжмна Пшцить тога страшенъ дѣлибаша. *ib. 101.* Единъ де-
либашинъ дошълъ у една бабичка, и искалъ да му налѣ медъ. *Ч. 186.*

Деликанли * (сложное изъ *déli Fou* и *qan Sang*) о характерѣ
пламенный, холерическій (смы. лудокрѣвный): Юначе лѣдо гидіо! Де
гидіу деликанлію! *В. 80.* Но млади-тѣ и дѣвици-тѣ сѣ най-неспособни
да уцѣняватъ важность-тѣ на женитѣ-тѣ. И за това тѣ са наричатъ
деликанли—лудокрѣвни, дивы. *Л. Д. 1875 р. 69.*

Дѣлимъ с. м. толкуеть *Раковскій* этимологической игрой вм.
дѣлюмъ. *См. сл. дѣлюмъ*.*

Дѣлникъ с. м. будній (рабочій) день (орр. празникъ): Не
знайте делникъ ни празникъ. *Д. 51, 38.* По Велигденъ ке те земамъ, По
Велигденъ празници-те, Да не губамъ делници-те. *М. 346.* Въ делникъ—
зелникъ, а въ празникъ—попарникъ *Ч. 138.* Сѣкой день новичко, на
Великденъ старичко. Казвать томува, кой-то си не варди дрѣхы-тѣ и
въ дѣлникъ са премѣнува. *Ч. 228.* Прѣзь дѣлници-ты трѣбува и
ные да си свршимъ работъ, а утрѣ въ недѣля... *Л. Д. 1873 р. 243.*

Дѣлниченъ *вр. 1)* будній (орр. праздниченъ): Тукъ въ празд-
никъ цѣль день и въ дѣлниченъ день вечеръ всякога е пѣлно отъ
народа. *Л. Д. 1869 р. 134.* Ние само недѣленъ день ѣдахме печено